

er det saaledes, at i Politik maa der vises Imødekommen, og der maa man prøve paa at komme til Rette med hinanden om de modstridende Anskuelser, men det skulde dog ikke kunne udelukke, at der er Punkter, som man synes ere saa vigtige, at man siger: Dette kan jeg, dette kunne vi ikke fravige, og saa maa man fremholde det, selv om man faar at vide, at Modparten ikke gaar ind derpaa. Deri er der vel ikke noget urimeligt; det er jo ganske nødvendigt.

Med Hensyn til Nr. 37 skal jeg blot tillade mig at bemærke, at dersom Fler-tallet var gaaet den Vej at foreslaa, at Afsnit IV helt skulde udelades, ja saa forstaaer jeg den højtærede Ministers Udtalelse. Saa havde vi netop gjort os skyldige i dette, at vi havde taget det bort, som man vidste, at man fra anden Side netop lagde Vægt paa. Men jeg sagde det just i Indledningen, at vi vare ikke gaaede den Vej, netop for ikke at støde, for ikke at blive beskyldte for, at vi haanede Modparten; derfor have vi optaget dette Afsnit, men vi have ogsaa, idet vi maa holde paa det, som for os er Grundprincippet, tillige føjet den Bestemmelse til, at det ikke træder i Kraft, før vi have faaet en Lønningslov. Der er da en betydelig Forskel paa de to Fremgangsmaader.

Maa jeg saa til Slutning blot komme med den Bemærkning, at naar den højtærede Minister udtalte, at jeg skulde have sagt noget saadant ved første Behandling som, at den højtærede Minister ikke kunde være bekendt at møde med et saadant Forslag, saa gør den højtærede Minister sig her skyldig i en lille Ombytning af Ordene. Saaledes sagde jeg ikke. Jeg sagde, at jeg undrede mig over, at den højtærede Minister vilde være Forslaget bekendt; og det undrer jeg mig over den Dag i Dag, men ingenlunde sagde jeg, at den højtærede Minister ikke skulde kunne være bekendt at møde med et saadant Forslag. En saadan Uhøflighed kunde jeg aldrig falde paa at komme frem med.

Overfor det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Johansen) maa jeg have Lov til at sige dette: Han talte saa meget om de stærke Udtryk. Jeg synes nu, at det er en god dansk Skik at sige lige rent ud, hvad man mener, og jeg har aldrig kunnet forstaa dette, at naar man fandt noget slet, skulde man svøbe det ind i Bomuld og sige: Jeg finder det mindre heldigt, eller noget lignende. Men man tager et kraftigt Udtryk, der nøjagtigt svarer til ens Opfattelse. Hidtil har jeg brugt den Fremgangsmaade, og jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem

saadan i en Hast vil kunne faa mig til en anden Opfattelse i den Henseende. Saa talte det ærede Medlem i Anledning af Valgrets-betingelserne om Hykleriet. Ja, det var jeg ogsaa nøje inde paa under denne Sags første Behandling her, saa jeg behøver vist ikke at komme nærmere ind paa det nu. Jeg tror, at jeg sagde klart nok den Gang, hvori det virkelige Hykleri bestaar, og jeg erkender, at selvfølgelig kan man ikke ad Lovgivningens Vej hindre Hykleriet. Det er umuligt. Men naar der er Tale om Erklæringen, undrede det ærede Medlem sig over, at jeg holdt saa fast paa, at Valgretserklæringen skulde være saa skarpt formuleret. Men samtidig udtalte det ærede Medlem, at det maatte jo dog være nok, naar man erklærede, at man var døbt og vedkendte sig den kristne Tro. Ja, men saa vidt gaar jo Valgretserklæringen aldeles ikke. Valgretserklæringen gaar jo kun ud paa dette, at man møder og siger, at man er døbt med den kristne Daab og oplært i den kristelige Børnelærdom, og at man fremdeles ønsker at være Medlem af den danske Folkekirke og have Del i dens Goder. Der er dog et langt Spring derfra og til dette, at skulle erklære, at man er døbt og vedkender sig den kristne Tro. I Virkeligheden glædede det mig at høre, hvor det ærede Medlem nærmer sig til mine inderste Ønsker, vi staa hinanden meget nærmere, end jeg nogen Sinde havde tænkt. Men i øvrigt maa jeg endnu gøre opmærksom paa, at ifølge Menighedsraadsloven, som gjaldt fra 1903, var Valgrets-betingelsen jo saalydende, at vedkommende skal erklære, at han er døbt med den kristne Daab og Medlem af Folkekirken, og at han agter at bevare sin Ret og Pligt som saadant. Jeg kan ikke se, at der er en saa skrigende Uoverensstemmelse mellem dette og det, vi her foreslaa; og jeg kunde tænke mig — jeg véd det jo ikke nu — at dersom det ærede Medlem har gjort sin Ret gældende som Medlem af Folkekirken, har han ogsaa underskrevet en saalydende Erklæring, og den er jo i meget god Overensstemmelse med det, der er foreslaaet i Ændringsforslaget under Nr. 8. Noget andet er det, naar vi komme til Ændringsforslaget under Nr. 19, hvor der er Tale om Valgbarhedserklæringen. Det udtalte jeg mig klart om før, og jeg skal ikke trætte det høje Ting med her at gentage det.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Fortolkningkunsten er jo mangfoldig; ogsaa, naar Talen er om Gejstligheden, kan man sige, at den Kunst